

تحولات سبک‌های یاددهی و یادگیری در هزاره سوم، آموزش مجازی، آموزش الکترونیک،

آموزش ترکیبی

محمد الماسی^{۱*}، دکتر مهنوش عابدینی^۲

۱. دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، مرکز آموزش بین‌الملل واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی قشم،

ایران. (نویسنده مسئول)

۲. استادیار دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره سوم، شماره نهم، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۸۴-۹۵

چکیده

تغییرات گسترده در عصر اخیر باعث تفاوت در هر حوزه‌ای شده است و آموزش نیز در این فرایند دچار تغییراتی شده است و الگوی آموزش به سمت رویکرد آموزش الکترونیک و مجازی رفته است. در همین راستا این تحقیق به بررسی تحولات سبک‌های یاددهی و یادگیری در هزاره سوم، آموزش مجازی، آموزش الکترونیک، آموزش ترکیبی پرداخت. این مطالعه از انواع تحقیقات کتابخانه و تحلیلی بود و یافته‌ها نشان داد در دوره آموزش الکترونیک الگوی تدریس نگاه آموزشی قبلی نیست و رویکرد فعال آموزشی و ابزار محور متناسب با شرایط و نیاز فراگیر جایگزین دوره قبلی شده است و عامل تدریس از معلم به ترکیب آموزش دهنده و فراگیر تغییر کرده است، ابزار تدریس به رویکرد فناوری محور و استفاده از وسایل آموزشی متنوع چون واقعیت افزوده در این مسیر تغییر یافته است و بین دانش‌آموز و معلم روابط نزدیکی برقرار گردیده است و پیامد آموزش منتهی به ورد به بازار کار و یادگیری تخصصی معطوف شده است. همچنین در بررسی اثرات مثبت و منفی الگوی جدید یاددهی و یادگیری الکترونیک؛ آموزش در این دوره معطوف به زمان و مکان نبودن خاص، تخصصی سازی و آموزش گسترده و نیز نظارت بیشتر و دقیق‌تر به شیوه آموزش مهم‌ترین مزایای موردنظر است و سطحی سازی روابط و نبود واکنش‌های عملیاتی و اکت‌های مختلف بین فراگیران و در ارتباط با معلم از مهم‌ترین معایب این طرح است. با توجه به بررسی‌های صورت گرفته آموزش الکترونیک می‌تواند اثری مثبت بر آموزش داشته باشد که در صورت ترکیب با آموزش حضوری کیفیت و اثرات مثبت آن افزایش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی: آموزش الکترونیک، یاددهی - یادگیری، الگوی تدریس، آموزش فعال.